

दानिएलचे पुस्तक - एकशे एकोणपन्नासावा क्रमांक

देवाचे रहस्य प्रकट झाले: देवत्व आणि मानवत्व यांचे ऐक्य

Jeff Pippenger

2024-03-21

आम्ही दानियेल अध्याय अकराच्या चाळीसाव्या वचनात दर्शविलेल्या इतिहासाचा विचार करीत आलो आहोत. आता आम्ही त्या वचनातील इतिहासाच्या अंतर्गत रेषेकडे लक्ष देत आहोत, जी पृथ्वीतील पशूच्या प्रोटेस्टंट शिंगाच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते. तिसरा देवदूत येतो त्या वेळी, ख्रिस्ताने आपल्या दैवीत्वास मानवतेशी एकरूप करून देवाच्या गूढार्थाची ओळख करून दिली; त्या देवाच्या गूढार्थाची ओळख पटविण्यासाठी आम्ही यहेज्केलाच्या सदतीसाव्या अध्यायातील दोन काठ्यांच्या एकत्र येण्यास संदर्भबिंदू म्हणून वापरत आहोत. ओळीवर ओळ, योहानाने सातव्या तुतारीच्या निनादाच्या काळात पूर्णत्वास येत असल्याचे ओळखलेला देवाच्या गूढार्थाचा संदेश, प्रेषित पौलाने विशेषतः लाओदिकियाला पाठविला होता. यहेज्केल, योहान आणि पौल यांची साक्ष त्याच देवाच्या गूढार्थाशी सुसंगत आहे, जो १८८८ मध्ये जोन्स आणि वॅगनर यांच्या संदेशात प्रतिनिधित्व केला गेला होता; आणि तोच लाओदिकियाला दिलेला संदेश होता.

कारण माझी तुमच्यासाठी, लाओदिकीयेतील लोकांसाठी, आणि ज्यांनी देहधारणेत माझे मुख पाहिले नाही अशा सर्वांसाठी किती मोठी झुंज आहे, हे तुम्हांस कळावे अशी माझी इच्छा आहे; यासाठी की त्यांची अंतःकरणे धीर पावोत, ते प्रेमामध्ये एकमेकांशी घट्ट जोडले जावोत, आणि समजुतीच्या पूर्ण खात्रीच्या सर्व संपत्तीपर्यंत पोहोचोत, म्हणजे देवाच्या, पित्याच्या, आणि ख्रिस्ताच्या रहस्याच्या ज्ञानापर्यंत; ज्याच्यामध्ये ज्ञान आणि प्रज्ञेचे सर्व खजिने गुप्त ठेविलेले आहेत. कलस्सैकरांस 2:1-3.

दैवीत्व आणि मानवत्व या दोन काठ्यांना एकत्र जोडण्याचे, प्रायश्चित्ताचे कार्य तिसरा देवदूत आला तेव्हा सुरू झाले; परंतु पॉल या दोन काठ्यांच्या एकत्रीकरणाच्या अंतिम आणि परिपूर्ण परिपूर्तीविषयी बोलत आहे, जी देवाचे रहस्य आहे. म्हणून तो या संदेशाची ओळख लाओदिकीया येथील त्या संदेशाशी करतो, जो प्रथम १८५६ मध्ये आला, नंतर १८८८ मध्ये पुन्हा सांगितला गेला, आणि मग ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी त्याची परिपूर्ण परिपूर्ती झाली. देवाचे रहस्य, जे सातव्या तुतारीच्या निनादात पूर्ण होणार होते, ते सादर करताना पॉल मंदिराची ओळख द्वैती स्वरूपात करतो. तो त्या रहस्याचे मस्तक आणि शरीर अशा दोन भागांत विभाजन करतो.

आणि तो देहाचा, म्हणजे मंडळीचा, मस्तक आहे; तोच आरंभ आहे, मेलेल्यांतून प्रथमजन्मलेला आहे; यासाठी की सर्व गोष्टींमध्ये त्यालाच श्रेष्ठत्व प्राप्त व्हावे. कारण पित्याला हे पसंत पडले की सर्व परिपूर्णता त्याच्यामध्ये वास करावी; आणि त्याच्या क्रूसाच्या रक्ताद्वारे शांती प्रस्थापित करून, त्याच्याद्वारे सर्व गोष्टी स्वतःशी समेट कराव्यात; मी म्हणतो, त्याच्याद्वारे, मग त्या पृथ्वीवरील असोत किंवा स्वर्गातील असोत. आणि तुम्ही, जे पूर्वी दुष्ट कर्मांमुळे आपल्या मनाने परके झाले होते व शत्रू होता, तुम्हांलाही आता त्याने आपल्या देहधारण केलेल्या शरीरात मृत्यूद्वारे समेट करून घेतले आहे, जेणेकरून तुम्हांला आपल्या दृष्टीसमोर पवित्र, निर्दोष आणि अनिंद्य असे सादर करावे: जर तुम्ही विश्वासात पायाभूत आणि स्थिर राहिलात, आणि तुम्ही ऐकलेल्या सुवार्तेच्या आशेपासून ढळून गेलात नाहीत तर; ती सुवार्ता आकाशाखालील सर्व सृष्टीत प्रचारली गेली आहे; तिचाच मी पौल सेवक करण्यात आलो आहे; जो आता तुमच्यासाठी माझ्या दुःखांमध्ये आनंद मानतो, आणि ख्रिस्ताच्या क्लेशांपैकी जे उणे आहे ते त्याच्या देहासाठी, म्हणजे मंडळीसाठी, माझ्या शरीरात पूर्ण करीत आहे; जिचा मी सेवक करण्यात आलो आहे, त्या देवाच्या व्यवस्थेनुसार जी तुमच्यासाठी मला देण्यात आली, देवाचे वचन पूर्ण करण्यासाठी. कलस्सैकरांस 1:18-25.

ख्रिस्त हे मस्तक आहेत, ज्यांना सर्व गोष्टींत सर्वोच्च प्राधान्य असावे; आणि त्यांची मंडळी हे शरीर आहे. मस्तक व शरीर मिळून देवत्व आणि मानवत्व यांचा संयोग दर्शवितात, आणि आणखी एक महत्त्वाची गोष्टही येथे अधोरेखित

होते. मस्तक व शरीर यांचे नाते असे आहे की, शरीरावर मस्तकाचेच प्राधान्य असावे. देवाच्या प्रतिमेत निर्माण झालेल्या मानवामध्ये उच्च शक्तींनी (मस्तकाने) अधःस्थ शक्तींवर (शरीरावर) राज्य करावे. मिळून ते एकच अस्तित्व बनवितात; किंवा योहानाने ज्याचे मोजमाप करावयाचे होते त्या मंदिराच्या परिभाषेत, ते पवित्र स्थान (मानवत्व, शरीर) आणि परमपवित्र स्थान (देवत्व, मस्तक) यांचे प्रतिनिधित्व करतात. ही दोन्ही “एक काठी,” किंवा एक शरीर, यांत कशी जोडली जातात, हे “at-One-ment” चे कार्य आहे. पौल पुढे म्हणतो:

ज्याचा मी सेवक झालो आहे, देवाने तुम्हांसाठी मला दिलेल्या व्यवस्थेनुसार, म्हणजे देवाचे वचन पूर्ण करण्यासाठी; ते रहस्य, जे युगानुयुगे व पिढ्यान्पिढ्या लपवून ठेवले गेले होते, परंतु आता त्याच्या पवित्र जनांस प्रगट केले गेले आहे; ज्यांस देवाने हे ज्ञात करून द्यावयाचे ठरविले की, अन्यजातींमध्ये या रहस्याच्या गौरवाचे धन किती महान आहे; ते म्हणजे ख्रिस्त तुमच्यामध्ये आहे, गौरवाची आशा: ज्याचा आम्ही प्रचार करतो, प्रत्येक मनुष्याला चेतावणी देत आणि सर्व ज्ञानाने प्रत्येक मनुष्याला शिकवीत; यासाठी की, आम्ही प्रत्येक मनुष्याला ख्रिस्त येशूमध्ये परिपूर्ण असे सादर करावे: यासाठीच मीही परिश्रम करीत आहे, त्याच्या त्या कार्यानुसार झटत आहे, जे माझ्यामध्ये सामर्थ्याने कार्य करीत आहे. कलस्सैकरांस १:२५-२९.

एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांची परिपूर्णता, जी “प्रत्येक मनुष्याला ख्रिस्तामध्ये परिपूर्ण” सादर करते, तीच “देवाचे रहस्य” आहे; आणि ते म्हणजे दैवीपणाचे मानवतेशी एकीकरण, किंवा पौल जसे म्हणतो तसे, मानवतेमध्ये “ख्रिस्त” — “वैभवाच्या आशेचा” आधार. सातव्या तुरईच्या निनादाच्या दिवसांत ते रहस्य पूर्ण होते. यहजेकल जेव्हा त्या संयुक्ततेची ओळख करून देतो, तेव्हा तो दोन काठ्या वापरतो—एक उत्तरेकडील राज्यासाठी आणि एक दक्षिणेकडील राज्यासाठी—जेणेकरून त्या प्रतीकात्मक संबंधाची ओळख पटावी; आणि तो संबंध “शहाचाळीस” या संख्येद्वारे मंदिराचे प्रतिनिधित्व करतो. “शहाचाळीस” या प्रतीकात्मक संबंधाची काठी “दोनशे वीस” या प्रतीकात्मक संबंधाशी जोडली जाणार आहे.

दोनशे वीस हा दैवीत्व आणि मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतीक आहे. 1611 मध्ये किंग जेम्स बायबल प्रकाशित झाल्यापासून 1831 मध्ये मिलरच्या संदेशाचे पहिले सादरीकरण होईपर्यंत, आणि त्यानंतर 1833 मध्ये Vermont Telegraph मध्ये त्या संदेशाचे प्रकाशन होईपर्यंत, दोनशे वीस वर्षे होतात. मिलरचा संदेश हा बायबलमधून प्राप्त झालेल्या ज्ञानवृद्धीचे औपचारिकीकरण होता, जेव्हा 1798 मध्ये दानियेलाचे पुस्तक उघडण्यात आले. 1611 या प्रारंभीच्या तारखेला एक दैवी दस्तऐवज प्रकाशित झाला होता, आणि 1831 या अंतिम तारखेला 1798 मध्ये उघड झालेल्या दैवी सत्यावर आधारित एक मानवी प्रकाशन झाले होते.

त्या तीन तारखा केवळ दोनशे वीस वर्षांचेच प्रतिनिधित्व करीत नाहीत, तर त्या इब्री वर्णमालेतील “सत्य” या शब्दाच्या रचनेचेही प्रतिनिधित्व करतात; कारण “सत्य” हा शब्द इब्री वर्णमालेतील पहिले, तेरावे आणि शेवटचे अक्षर एकत्र करून तयार केला जातो. आरंभी एक दैवी प्रकाशन आणि शेवटी एक मानवी प्रकाशन; आणि 1798 हे ज्ञानवृद्धीचे प्रतिनिधित्व करते, जी अशा दुष्ट लोकांच्या एका वर्गाला प्रकट करील की ज्यांनी त्या ज्ञानाला नाकारले, आणि अशा रीतीने त्यांनी तेराव्या अक्षराचे प्रतिनिधित्व केले, जे बंडखोरीचे प्रतीक आहे. दोनशे वीस वर्षांचा तो संबंध पहिल्या देवदूताच्या चळवळीत स्थापित करण्यात आला होता, आणि तिसऱ्या देवदूताची चळवळ दुसरी साक्ष पुरविते.

१७७६ मध्ये, दैवी दस्तऐवज, स्वातंत्र्याची घोषणा, प्रकाशित झाली; आणि त्यानंतर दोनशे वीस वर्षांनी, १९९६ मध्ये, मानवी दस्तऐवज *The Time of the End* मासिक प्रकाशित झाले. हा मानवी दस्तऐवज १९८९ मध्ये अंतकाळी उत्पन्न झालेल्या ज्ञानवृद्धीतून उद्भवला; आणि १७९८ प्रमाणेच, त्यातून स्वातंत्र्याच्या घोषणेद्वारे दर्शविलेल्या दैवी संदेशाविरुद्ध बंड उत्पन्न झाले. १९९६ मधील ज्ञानवृद्धीने अमेरिकेचे भविष्य ओळखून दाखविले, की लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याच्या वेळी ती १७७६ मध्ये ज्या स्वातंत्र्याची व स्वतंत्रतेची घोषणा केली होती, ते गमावील. यामुळे दुसरी साक्ष प्राप्त होते की दोनशे वीस हा अंक दैवीत्व व मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतो; आणि ती दुसरी साक्ष “Truth” या स्वाक्षरीसह मांडली गेली, आणि पहिल्या देवदूताच्या इतिहासात (पहिला) एका पहिल्या साक्षीद्वारे, तसेच तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासात (शेवटचा) दुसऱ्या साक्षीद्वारे ती दर्शविण्यात आली.

१७७६ हे वर्ष पृथ्वीवरील पशूच्या बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या प्रत्यक्ष आरंभापूर्वी असलेल्या एका कालखंडाच्या प्रारंभाचेही चिन्ह होते. त्या तयारीच्या कालखंडात सत्याची स्वाक्षरी पुन्हा एकदा १७७६ द्वारे ओळखली गेली, ज्याने संयुक्त संस्थानांच्या प्रारंभाला चिन्हांकित केले, आणि १७९८ ने बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून संयुक्त संस्थानांच्या प्रारंभाला चिन्हांकित केले. त्या प्रारंभ व समाप्तीच्या इतिहासाच्या मध्यभागी, १७८९ ने केंद्रस्थ अक्षराला चिन्हांकित केले, कारण तेरा वसाहतींनी राज्यघटनेची पुष्टी केली. या तीनही तारखा संयुक्त संस्थानांच्या “बोलण्याचे” प्रतिनिधित्व करतात; १७७६ मधील स्वातंत्र्याची घोषणा, १७८९ मधील राज्यघटना, आणि १७९८ मधील Alien and Sedition Acts यांद्वारे. तो इतिहास बावीस वर्षांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे दोनशे वीस यांचा दशांश किंवा दहावा भाग आहे; म्हणून तो देवत्व आणि मानवत्व यांच्या संयोगाच्या प्रतीकाचेही प्रतिनिधित्व करतो.

त्याचे प्रतीकात्मक दर्शन त्या पृथ्वीपशूच्या इतिहासाचे आहे, जो कोकरूपमाणे (देवत्व) आरंभ करित असल्याचे आणि अजगराप्रमाणे (मानवता) समाप्त होत असल्याचे दर्शविला आहे. 1776 हे स्वातंत्र्यघोषणेद्वारे देवत्वाचे चिन्ह म्हणून आरंभ होते, आणि Alien and Sedition Acts मानवतेचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि पृथ्वीपशूच्या बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या राज्यकारभाराच्या आरंभावपूर्वीच्या त्या बावीस वर्षांत, कोकरूपासून अजगराकडे होणाऱ्या संक्रमणाचे प्रतिरूप दाखविले गेले आहे.

यहाच्या दक्षिण राज्यावर, म्हणजे यहुदावर, आलेल्या दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या न्यायाची सुरुवात, दानियेल अध्याय आठ, वचन चौदा येथील दोन हजार तीनशे वर्षांच्या सुरुवातीशी संबंधित आहे. यहुदामधील पवित्रस्थान व सैन्य यांचे तुडविणे इ.स.पू. ६७७ मध्ये सुरू झाले, आणि दोन हजार तीनशे वर्षांची भविष्यवाणी त्यानंतर दोनशे वीस वर्षांनी, म्हणजे इ.स.पू. ४५७ मध्ये सुरू झाली. दक्षिण राज्य यहुदाची काठी, उत्तर राज्याशी छेचाळीस या प्रतीकाशी जोडलेली आहे, आणि दोनशे वीस या दुव्याद्वारे ती दोन हजार तीनशे वर्षांशीही जोडलेली आहे.

पौलाने स्वतःला देवाच्या व्यवस्थापनाचा सेवक असल्याचा दावा केला, आणि पुढे ज्या व्यवस्थापनाचा तो सेवक होता त्याची व्याख्या देवाच्या गूढरहस्याप्रमाणे केली, म्हणजे ख्रिस्त तुमच्यामध्ये—वैभवाच्या आशेचा स्रोत. हीच सत्यता तो पुढे तीमथ्याला लिहिताना अधिक स्पष्टपणे मांडतो.

आणि निःसंशय, भक्तीचे रहस्य महान आहे: देव देहात प्रकट झाला, आत्म्यात नीतिमान ठरविला गेला, देवदूतांना दिसला, अन्यजातींमध्ये प्रचारिला गेला, जगात त्याच्यावर विश्वास ठेविला गेला, आणि गौरवात वर उचलून घेतला गेला. १ तीमथ्य ३:१६

पौल येथे म्हणतो की भक्तीचे गूढ म्हणजे देहामध्ये प्रकट झालेला देव होय. देव हे मस्तक आहे, आणि देह हे शरीर आहे. भक्तीचे गूढ म्हणजे विश्वासणाऱ्यामध्ये असलेला ख्रिस्त; ते दैवीत्वाचे मानवत्वाशी झालेले संयोग आहे. होशियाप्रमाणेच पौलही विवाहाचे रूपक वापरतो.

कारण आपण त्याच्या देहाचे, त्याच्या मांसाचे व त्याच्या हाडांचे अवयव आहोत. याकरिता मनुष्य आपल्या बापाला व आईला सोडून आपल्या पत्नीशी एकनिष्ठपणे जोडला जाईल; आणि ते दोघे एक देह होतील. हे रहस्य मोठे आहे; परंतु मी ख्रिस्त व मंडळी यांच्याविषयी बोलत आहे. इफिसकरांस 5:30-32.

सदतीसाव्या अध्यायात, जेव्हा यहेज्केल अंतिम दिवसांच्या कराराची ओळख करून देतो—जो एक लाख चव्वेचाळीस हजार असे ओळखल्या गेलेल्यांबरोबरचा नूतनीकृत करार आहे—तेव्हा तो दोन काठ्या एकत्र जोडण्याचे एक दृष्टांत देतो. त्या दोन काठ्यांमध्ये, ओळीवर ओळ, होशिय व पौल यांच्या विवाहाच्या रूपकाचा समावेश होतो. त्या एकत्र जोडल्या गेल्यावर, त्या पुढे दोन राष्ट्रे राहणार नव्हती, तर सदासर्वकाळ एकच राष्ट्र असणार होती.

आणि मी त्यांना इस्राएलच्या पर्वतांवरील त्या देशात एक राष्ट्र करीन; आणि त्या सर्वांवर एकच राजा राज्य करील; आणि ते यापुढे दोन राष्ट्रे राहणार नाहीत, तसेच ते पुन्हा कधीही दोन राज्यांत विभागले जाणार नाहीत: तसेच ते यापुढे आपल्या मूर्तींनी, किंवा आपल्या घृणास्पद वस्तूंनी, किंवा आपल्या कोणत्याही अपराधांनी स्वतःला अशुद्ध

करणार नाहीत: परंतु त्यांनी ज्या ज्या निवासस्थानांत पाप केले आहे, त्या सर्वांतून मी त्यांना वाचवीन, आणि त्यांना शुद्ध करीन: आणि ते माझे लोक होतील, आणि मी त्यांचा देव होईन. यहेज्केल 37:22, 23.

यहेज्केलमधील एकत्र जोडले जाणे हे तेव्हा दर्शविते, जेव्हा ते पुढे विभागलेले राहणार नाहीत, किंवा अधिक पाप करणार नाहीत, जेव्हा ते शुद्ध केले जातील, आणि जेव्हा देवच त्यांचा एकमेव देव असेल, आणि त्यांना एकच राजा असेल. २२ ऑक्टोबर रोजी कराराचा दूत आपल्या लोकांना “शुद्ध” करण्यासाठी अकस्मात मंदिरात आला. तो एक राज्य प्राप्त करण्यासाठी आला, ज्याचे लोक पेत्राच्या म्हणण्यानुसार तेव्हा याजकांचे आणि राजांचे राज्य होणार होते. त्या तारखेला वरही विवाहासाठी आला, जो पौल आणि होशेया यांनी ओळखलेले रहस्य आहे, आणि जो दैवीत्वाचे मानवतेशी एकत्रीकरण दर्शवितो. योहान ओळखतो की ते रहस्य, ज्याला पौल “तुमच्यामध्ये ख्रिस्त, गौरवाची आशा” असे म्हणतो, सातव्या देवदूताच्या नाद करण्याच्या दिवसांत पूर्ण होईल.

परंतु सातव्या दूताच्या आवाजाच्या दिवसांत, जेव्हा तो कर्णा फुंकू लागेल, तेव्हा देवाचे रहस्य पूर्ण होईल, जसे त्याने आपल्या सेवक संदेष्ट्यांना घोषित केले आहे. प्रकटीकरण 10:7.

सातवा देवदूत म्हणजे तिसरे हाय, जे ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी आले. १८४४ च्या इतिहासात तिसरा देवदूत आला तेव्हा सातव्या देवदूताने नाद करणे सुरू केले, आणि पुढेही तसेच राहिले; परंतु १८६३ च्या बंडाने हे कार्य पूर्ण होण्यास अडथळा आणला. तिसरा देवदूत आला आणि सातव्या कर्णाचा नाद ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी पुन्हा सुरू झाला, आणि यावेळी “देवाचे गूढ” “पूर्ण” होणार आहे. ते “गूढ” म्हणजे मानवतेबरोबर दैवीत्वाचे संयोग, ज्यातून एकशे चव्वेचाळीस हजार निर्माण होतात, आणि ते नंतर देवाचा ध्वज व सैन्य बनतात. याच कारणास्तव, यहेज्केलाचा सदतीसावा अध्याय यहेज्केलाला मृत, कोरड्या हाडांच्या दरीत नेण्यात येण्यास सुरू होतो. ती हाडे ११ सप्टेंबर, २००१ रोजीच्या लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि याच कारणामुळे पौल देवाच्या गूढाच्या आपल्या सुवार्तेचा संबोध लाओदिकीया लोकांना करतो.

कारण मी इच्छितो की तुम्हांस हे कळावे की तुमच्यासाठी, आणि लावदीकियातील त्यांच्यासाठी, आणि ज्यांनी देहात माझे मुख पाहिले नाही अशा सर्वांसाठी, मला किती मोठा संघर्ष करावा लागतो; यासाठी की त्यांची अंतःकरणे धीराने भरली जावीत, ते प्रेमाने परस्परंशी जोडले जावेत, आणि समजुतीच्या पूर्ण खात्रीच्या सर्व संपत्तीपर्यंत, देवाच्या, आणि पित्याच्या, आणि ख्रिस्ताच्या गूढाच्या ज्ञानापर्यंत पोहोचावे; ज्याच्यामध्ये ज्ञान व विद्वत्तेचे सर्व खजिने गुप्त आहेत. कलस्सैकरांस 2:1-3.

हे देखील तेच वर्णन आहे जे सिस्टर व्हाइट यहेज्केलच्या मृत, कोरड्या हाडांशी संबद्ध करतात.

“परंतु या सुकलेल्या हाडांची ही उपमा केवळ जगालाच लागू पडत नाही, तर ज्यांना महान प्रकाशाचा आशीर्वाद लाभला आहे त्यांनाही ती लागू पडते; कारण तेही दरीतील सांगाड्यांसारखे आहेत. त्यांच्याकडे मनुष्याचे रूप, शरीराची चौकट आहे; परंतु त्यांच्यामध्ये आध्यात्मिक जीवन नाही. पण हा दृष्टांत सुकलेल्या हाडांना केवळ एकमेकांना जोडून मनुष्याच्या रूपात उभे करत नाही; कारण अवयवांची व अंगप्रत्यंगांची सममिती असणे एवढेच पुरेसे नाही. जीवनाचा श्वास देहांता सजीव करील, म्हणजे ते ताठ उभे राहतील आणि क्रियाशीलतेत उद्युक्त होतील. ही हाडे इस्राएलाच्या घराण्याचे, देवाच्या मंडळीचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि मंडळीची आशा पवित्र आत्म्याच्या जीवनदायी प्रभावात आहे. प्रभूने या सुकलेल्या हाडांवर श्वास फुंकला पाहिजे, म्हणजे ती जिवंत होतील.”

“देवाचा आत्मा, त्याच्या जीवनदायी सामर्थ्यासह, प्रत्येक मानवी साधनात असला पाहिजे, जेणेकरून प्रत्येक आध्यात्मिक स्नायू व प्रत्येक नसा कार्यरत राहतील. पवित्र आत्म्याविना, देवाच्या श्वासाविना, विवेकबुद्धी जड होते, आणि आध्यात्मिक जीवनाचा लोप होतो. जे अनेक आध्यात्मिक जीवनाविना आहेत, त्यांची नावे मंडळीच्या अभिलेखांत असतात; परंतु ती कोकराच्या जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेली नसतात. ते मंडळीशी जोडलेले असू शकतात, परंतु ते प्रभूशी एकरूप झालेले नसतात. ठराविक कर्तव्यसमूह पार पाडण्यात ते कष्टाळू असू शकतात, आणि त्यांना जिवंत मनुष्य समजले जाऊ शकते; परंतु अनेक जण त्यांच्यामध्ये आहेत ज्यांचे ‘तू जिवंत आहेस

असे नाव आहे, आणि तरी तू मेलेला आहेस.”

“जोपर्यंत आत्म्याचे देवाकडे खरे परिवर्तन होत नाही; जोपर्यंत देवाचा जीवनदायी श्वास आत्म्यास आध्यात्मिक जीवन देऊन सजीव करीत नाही; जोपर्यंत सत्याचा दावा करणारे स्वर्गोत्पन्न तत्त्वाने प्रेरित होत नाहीत, तोपर्यंत ते त्या अक्षय बीजापासून जन्मलेले नाहीत, जे जिवंत राहते व सदासर्वकाळ टिकून राहते. जोपर्यंत ते ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वावरच आपल्या एकमेव सुरक्षिततेप्रमाणे विश्वास ठेवत नाहीत; जोपर्यंत ते त्याच्या चरित्राची प्रतिकृती करीत नाहीत, त्याच्या आत्म्यात परिश्रम करीत नाहीत, तोपर्यंत ते नग्न आहेत; त्यांनी त्याच्या नीतिमत्त्वाचा झगा परिधान केलेला नाही. मेलेले लोक अनेकदा जिवंत असल्याप्रमाणे समजले जातात; कारण जे आपल्या स्वतःच्या कल्पनांप्रमाणे ज्याला ते तारण म्हणतात ते साध्य करण्यासाठी कार्य करीत आहेत, त्यांच्यामध्ये देव आपल्या शुभसंकल्पाप्रमाणे इच्छाशक्ती निर्माण करून कार्य करीत नाही.”

“हा वर्ग यहेज्केलाने दर्शनात पाहिलेल्या कोरड्या हाडांच्या दरीद्वारे उत्तम रीतीने दर्शविला आहे.” Review and Herald, January 17, 1893.

लाओदीकेयाचा संदेश प्रथम १८५६ मध्ये अॅडव्हेंटवादासमोर सादर करण्यात आला, हाच तो वर्ष होता ज्यात प्रभूने लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील “सात वेळा” या प्रगत होत जाणाऱ्या प्रकाशाचे उघडकरण केले. १८५६ चा संदेश, जो पश्चात्तापासाठी आवाहन करणाऱ्या अंतर्गत संदेशाचा आणि भविष्यवाणीच्या बाह्य संदेशाचा बनलेला होता, तो १८६३ मध्ये नाकारण्यात आला. “ख्रिस्त तुमच्यामध्ये, गौरवाची आशा” या रहस्याचा लाओदीकेयाचा संदेश १८८८ मध्ये एल्डर्स जोन्स आणि वॅगनर यांच्या द्वारे पुन्हा सांगण्यात आला, आणि त्या संदेशाचीही सिस्टर व्हाईट यांनी लाओदीकेयास दिलेला संदेश अशी ओळख करून दिली.

ओळीवर ओळ, यहेज्केल अध्याय सदतीसाची सुरुवात यहेज्केलास आध्यात्मिकरीत्या ११ सप्टेंबर २००१ येथे नेण्यात येते, जिथे त्याला पापे व अपराध यांमध्ये मेलेल्या लाओदिकी Adventism चे दर्शन दिले जाते. त्याला दोन भिन्न भविष्यवाणीपर संदेश देण्यास सांगितले जाते. पहिल्या संदेशामुळे एकत्र जोडणी होते, परंतु देह अद्याप मेलेलेच असतात. दुसरी भविष्यवाणी “चार वारे” यांच्या संदेशाने त्या हाडांमध्ये जीवनाचा श्वास फुंकला जावा, अशी हाक देते. चार वाऱ्यांचा संदेश हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा संदेश आहे, जो चार वारे धरून ठेवणाऱ्या चार देवदूतांची ओळख करून देतो. सिस्टर व्हाईट त्या चार वाऱ्यांची ओळख “क्रोधित घोडा” अशी करून देतात, जो आवरला जात असल्यामुळे तुटून सुटण्याचा प्रयत्न करीत आहे. इस्लामचा तो क्रोधित घोडा तुटून सुटून आपल्या मार्गात मृत्यू व विध्वंस आणण्याचा प्रयत्न करीत आहे, जसे त्याने ११ सप्टेंबर २००१ रोजी केले, आणि तो लवकरच येणाऱ्या Sunday law वेळी पुन्हा सोडला जाईल.

तो संदेश त्या मृत देहांना त्यांच्या पायांवर उभे असलेल्या एकसंघ सैन्यात परिवर्तित करतो. ते एकसंघ सैन्य सातव्या देवदूताच्या संदेशाला प्रतिसाद म्हणून आपल्या पायांवर उभे केले जाते; कारण सातव्या देवदूताच्या निनादाच्या दिवसांत, ख्रिस्ताबरोबरच्या एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या विवाहाचे रहस्य पूर्ण केले जाईल.

त्यानंतर यहेज्केलाला दोन काठ्या एकत्र जोडल्या जाऊन एक राष्ट्र होत असल्याचे दाखविले जाते. त्या दोन काठ्या म्हणजे इस्राएलचे उत्तरेकडील राज्य आणि यहूदाचे दक्षिणेकडील राज्य होय; त्यांच्या परस्पर विखुरलेपणाच्या दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या कालावधीच्या समाप्तीच्या वेळी ती दोन्ही एक राष्ट्र म्हणून एकत्र जोडली जातात. त्यांच्या या परस्पर समाप्तीमुळे एक आध्यात्मिक मंदिर निर्माण होते, ज्याचे प्रतीक परस्पर विखुरलेपणाच्या काळांच्या आरंभी आणि शेवटी असलेल्या सेहेचाळीस वर्षांनी दर्शविले जाते.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“ते सकाळी लवकर उठले आणि तकोआच्या अरण्याकडे निघून गेले; आणि ते निघाले असता यहोशापट उभा राहून म्हणाला, हे यहूदा आणि यरुशलेमचे रहिवाशांनो, माझे एका; परमेश्वर तुमच्या देवावर विश्वास ठेवा, म्हणजे तुम्ही स्थिर व्हाल; त्याच्या संदेशांवर विश्वास ठेवा, म्हणजे तुम्हाला भरभराट लाभेल. २ इतिहास २०:२०.”

“तुमचा देव परमेश्वर याच्यावर विश्वास ठेवा, म्हणजे तुम्ही स्थिर व्हाल; त्याच्या संदेश्यांवर विश्वास ठेवा, म्हणजे तुम्ही सफल व्हाल.’

“यशया 8:20. ‘धर्मशास्त्राकडे व साक्षीकडे; जर ते या वचनाप्रमाणे बोलत नसतील, तर त्यांच्यामध्ये प्रकाश नाही म्हणून होय.’”

“येथे देवाच्या लोकांसमोर दोन मजकूर ठेवले आहेत: यशस्वी होण्यासाठीच्या दोन अटी. स्वतः यहोवाने उच्चारलेला नियमशास्त्र, आणि भविष्यवाणीचा आत्मा, हे त्याच्या लोकांना प्रत्येक अनुभवात मार्गदर्शन करण्यासाठी शहाणपणाचे दोन स्रोत आहेत. Deuteronomy 4:6. ‘हेच राष्ट्रांच्या दृष्टीने तुमचे शहाणपण आणि तुमची समज असेल; ते म्हणतील, निश्चयाने हे महान राष्ट्र शहाणे व समजूतदार लोकांचे आहे.’”

“देवाची व्यवस्था आणि भविष्यवाणीचा आत्मा हे मंडळीला मार्गदर्शन व सल्ला देण्यासाठी एकमेकांच्या हातात हात घालून चालतात; आणि जेव्हा जेव्हा मंडळीने त्याच्या व्यवस्थेचे पालन करून हे मान्य केले आहे, तेव्हा तिला सत्याच्या मार्गात मार्गदर्शन करण्यासाठी भविष्यवाणीचा आत्मा पाठविण्यात आला आहे.

“प्रकटीकरण 12:17. ‘आणि त्या अजगराला त्या स्त्रीचा फार क्रोध आला, आणि जो तिच्या संततीतील अवशेष आहे, जो देवाच्या आज्ञा पाळतो आणि येशू ख्रिस्ताची साक्ष धारण करतो, त्याच्याशी युद्ध करावयास तो निघाला.’ ही भविष्यवाणी स्पष्टपणे दाखवून देते की अवशिष्ट मंडळी देवाच्या नियमामध्ये त्याला मान्यता देईल आणि तिच्याकडे भविष्यवाणीचे वरदान असेल. देवाच्या नियमाचे पालन आणि भविष्यवाणीचा आत्मा यांनी देवाच्या खऱ्या लोकांना नेहमीच वेगळेपणा प्राप्त करून दिला आहे, आणि ही कसोटी सहसा वर्तमान प्रकटीकरणांवर दिली जाते.”

“यिर्मयाच्या दिवसांत लोकांना मोशे, एलीया किंवा एलीशा यांच्या संदेशाविषयी काहीही शंका नव्हती; परंतु त्यांनी देवाकडून यिर्मयाला पाठविलेल्या संदेशाविषयी शंका घेतली आणि त्यास बाजूस सारले, तोवर त्याची सक्ती व सामर्थ्य निष्फळ झाले, आणि देवाने त्यांना बंदिवासात नेण्यावाचून दुसरा उपाय उरला नाही.”

“त्याचप्रमाणे ख्रिस्ताच्या दिवसांत लोकांनी यिर्मयाचा संदेश खरा असल्याचे शिकले होते, आणि त्यांनी स्वतःला असे पटवून दिले की जर ते आपल्या पित्यांच्या दिवसांत जगले असते, तर त्यांनी त्याचा संदेश स्वीकारला असता; पण त्याच वेळी ते ख्रिस्ताचा संदेश नाकारत होते, ज्याच्याविषयी सर्व संदेश्यांनी लिहिले होते.

“जसा तिसऱ्या देवदूताचा संदेश जगात उदयास आला, जो देवाच्या नियमशास्त्राचे परिपूर्णतेने व सामर्थ्याने मंडळीसमोर प्रकटीकरण करावयाचा आहे, तसा भविष्यवाणीचा वरदानही त्वरित पुनर्स्थापित करण्यात आला. या संदेशाच्या विकासात आणि त्यास पुढे नेण्यात या वरदानाने अत्यंत प्रमुख भूमिका बजावली आहे.

“शास्त्रवचनांच्या अर्थलावण्यांविषयी व कार्यपद्धतींविषयी मतभेद उद्भवले आहेत, जे संदेशावरील विश्वासणाऱ्यांचा विश्वास डळमळीत करण्यास व कार्यात फूट पाडण्यास कारणीभूत ठरू शकतात, अशा वेळी भविष्यवाणीच्या आत्म्याने नेहमीच त्या परिस्थितीवर प्रकाश टाकला आहे. त्याने नेहमीच विश्वासणाऱ्यांच्या समुदायात विचारांची एकता व कृतीतील सुसंवाद निर्माण केला आहे. संदेशाच्या विकासात व कार्याच्या वृद्धीत जे जे संकटकाळ उद्भवले, त्या प्रत्येक वेळी ज्यांनी देवाच्या नियमाला व भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या प्रकाशाला दृढपणे धरून ठेवले, त्यांनी विजय प्राप्त केला आणि त्यांच्या हातून कार्य समृद्ध झाले.” Loma Linda Messages, 34.